

Kabinet Zaštitnika	020/241-642
Savjetnici	020/225-395
Centrala	020/225-395
Fax:	020/241-642
E-mail:	ombudsman@t-com.me www.ombudsman.co.me

Broj: 01-906/20
Podgorica, 5. mart 2021. godine
MP/MP

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore, u skladu sa odredbom člana 41 stav 1 Zakona o Zaštitniku/ci ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Službeni list CG", br. 42/11 i 32/14) i člana 40 Pravila o radu Zaštitnika/ce ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Službeni list CG", broj 53/14), nakon završenog ispitnog postupka po pritužbi XX, iz Podgorice, daje sledeće

MIŠLJENJE

Na osnovu stanja u spisima predmeta, Zaštitnik ljudskih prava i sloboda, nije mogao utvrditi da je podnositeljki pritužbe, povrijeđeno bilo koje Ustavom Crne Gore, kao i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i sloboda, zagarantovano ljudsko pravo i sloboda.

POSTUPAK PRED ZAŠTITNIKOM LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE

1. Dana 4. novembra 2020. godine, Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore, XX obratila se pritužbom u bitnom navodeći da Fond za obeštećenje ne isplaćuje novčana sredstva po osnovu obeštećenja donešeno rješenjem br. 01-11/05, od 17. jula 2006. godine, da je isto dijelom isplaćeno i da pomenuti Fond nezakonito postupa dva puta odbijajući zahtjev za konačnu isplatu obeštećenja. Traži da se isplati ostatak potraživanja u cjelosti uvećan za zakonsku kamatu i to počev od 17. jula 2006. godine pa sve do izmirenja iznosa.

Uz pritužbu dostavljena je određena dokumentacija.

2. Zaštitnik ljudskih prava i sloboda, nakon prijema predmetne pritužbe, a u cilju ispitivanja povrede ljudskih prava i sloboda, shodno odredbi člana 28 stav 1 Zakona o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore, pokrenuo je ispitni postupak i dana 19. novembra 2020. godine, od Fonda za obeštećenje, zatražio izjašnjenje na navode sadržane u pritužbi.

3. Izjašnjavajući se na navode iz pritužbe Fond za obeštećenje u aktu br. 01-041/20-895/1, od 30. novembra 2020. godine, (akt primljen u Instituciji Zaštitnika 7. decembra 2020. godine), u bitnom navodi da je rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje Nikšić br 01-11/05 od 17 jula 2006 godine, koje je donijeto u izvršenju rješenja Komisile za povraćaj i obeštećenje Nikšić br.

01-11/05 od 23. juna 2006 godine, utvrđeno pravo na obeštećenje XX u ukupnom iznosu od 86.021,72 eura. Fond za obeštećenje je postupajući po navedenom rješenju do 18. avgusta 2007. godine, kada je stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o povraćaju oduzetih imovinskih prava i obeštećenju ("Sl. list CG", br 49/07), bivšem vlasniku, u skladu sa članom 22 Zakona o povraćaju oduzetih imovinskih prava i obeštećenju ("Sl. list. CG", br.21/04), izvršio isplate šestomjesečnih rata u ukupnom iznosu od 5.734,72 eura, a u obveznicama, izdatim shodno navedenom rješenju, izvršio isplatu u iznosu od 80.287,00 eura, što ukupno iznosi 86.021,72 eura i čime je navedeno rješenje u cjelosti izvršeno, te shodno naprijed navedenom ne stoje navodi podnositeljke pritužbe da je Fond za obeštećenje odbio zahtjev za konačnu isplatu. Dalje se navodi da je rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica br 07-1-01-Up 1-3470/1-2008 od 28. februara 2020. godine, utvrđeno pravo na obeštećenje neimenovanim nasljednicima bivšeg vlasnika XX, da su rješenjem Notara XX ON br.276/2020 URP br. 67 /2020 od 28. septembra 2020 godine, utvrđeni nasljednici XX na predmetnoj zaostavštini i među njima i XX sa udjelom od 1/3. Izmjenama i dopunama Zakona o povraćaju oduzetih imovinskih prava i obeštećenju („Sl. list CG" 49/07) u čl. 22 utvrđena je nova dinamika isplate kojim je propisano da se obeštećenje bivšim vlasnicima isplaćuje u jednogodišnjim ratama čija se isplata vrši 15 jula svake godine po konačnim rješenjima dostavljenim Fondu za obeštećenje do 31. decembra prethodne godine. Kako je konačno rješenje Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica br 07-1-01-Up 1-3470/1-2008 od 28. februara 2020. godne, dostavljeno Fondu za obeštećenje dana 29. jula 2020. godine, to isplata po navedenom rješenju ne može početi prije zakonom propisanog roka, odnosno 15. jula 2021. godine, zbog čega i ne stoje navodi podnositeljke prestavke da je odbijen zahtjev za isplatu. U skladu sa navedenom odredbom Zakona, Fond za obeštećenje vrši isplatu godišnjih rata koje se utvrđuju prema odlukama Vlade i to uredbama o utvrđivanju isplate godišnje rate obeštećenja bivšim vlasnicima u novčanim sredstvima. Fond za obeštećenje nema ovlašćenja da mimo zakonom utvrđenih obaveza korisnicima obeštećenja izvrši cjelokupnu isplatu novčanih sredstava kako to u svojoj pritužbi navodi podnositeljka, koja pogrešno navodi da je riječ o nastavku isplate po već izvršenom rješenju Komisije za povraćaj i obeštećenje Nikšić br. 01-11/05 od 17. jula 2006 godine, a ne o zasebnom pravnom aktu - rješenju Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica br.07-1- 01-Up.l-3470/1-2008 od 28.februara 2020. godine, za koje je i zakonom definisan drugačiji način izvršenja. Napominje se da je Fond do sada u više navrata, kako usmeno tako i pismenim putem, podnositeljku pritužbe upoznao sa njenim pravima koja je regulisao Zakon na osnovu kojeg je ostvarila pravo na obeštećenje.

U prilogu izjašnjena dostavljena je kopija rješenja Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica br.07-1-01-Up.l-3470/1-2008 od 28. februara 2020, rješenja Notara XX ON br.276/2020 URP br.67 /2020 od 28. septembra 2020, odgovora na zahtjev za isplatu br.01/041/20-784/1 od 09. oktobra 2020, godine, Potvrde o konverziji obeštećenja u obveznice br 01-269/1 od 18. jula 2006. godine, Odluke o isplati prve rate u iznosu od 2.867,41 euro od 11 avgusta 2006. godine i Odluke o isplati druge rate u iznosu od 2.867,39 euro od 11.08.2006. godine.

ČINJENICE

I OKOLNOSTI PREDMETA

4. Činjenice utvrđene na osnovu navoda podnositeljke pritužbe, izjašnjenja Fonda za obeštećenje, te cjelokupne dokumentacije koja egzistira u spisima predmeta, mogu se sublimirati na sljedeći način.

5. Dana 31. februara 2005. godine, XX, Komisiji za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić, podnio je zahtjev za obeštećenje imovinskih prava na određenim nepokretnostima bivšeg vlasnika XX.

6. Dana 23. juna 2006. godine, Komisija za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić donijela je rješenje br. 01-11/05, kojim se neimenovanim nasljednicima bivšeg vlasnika XX i testamentalnom nasljedniku XX, odobrava obeštećenje u ukupnom iznosu od 172.034, 45 eura, odnosno po 1/2 od ukupnog iznosa.

7. Dana 17. jula 2006. godine, Komisija za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić, donijela je rješenje br. 11/05, kojim se odobrava XX, a po rješenju pomenute Komisije br 11/05 od 23. juna 2006. godine, da mu se od Fonda za obeštećenje potraživanje u ukupnom iznosu od 86.021.72 eura, isplati u dvije rate na po šest mjeseci u ukupnom iznosu od 5. 734,72 eura, odnosno po rati 2.867, 36 eur i iznos od 80.287,00 eura u obveznicama, shodno članu 25 stav 4 Zakona o povraćaju oduzetih imovinskih prava i obeštećenju.

8. Dana 24. februara 2006. godine, XX i dr, Komisiji za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić podnijeli su zahtjev za povraćaj nepokretnosti koje su eksproprisane njegovom pravnom prethodniku XX.

9. Komisija za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić postupajući po predmetnom zahtjevu donijela je djelimično rješenje.

10. Na predmetno rješenje izjavljena je žalba Komisiji za žalbe za povraćaj obeštećenje, koja je u postupku po žalbi donijela rješenje br. 08 - 15/1-2019, od 11. marta 2019. godine, kojim je poništeno rješenje Komisije za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić i predmet vratila na ponovni postupak i odlučivanje.

11. U ponovnom postupku Komisija za povraćaj i obeštećenje opštine Podgorica (Komisija je nastavila postupke koji su započeti kod Komisije za povraćaj i obeštećenje Nikšić) donijela je dopunsko rješenje br. 07-1-01-Up.I-3470/1-2008, od 28. februara 2020. godine, kojim se usvaja zahtjev XX za nepokretnosti eksproprisane od bivšeg vlasnika XX, rješenjem o eksproprijaciji od 18. avgusta 1955. godine, a za koje je rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje Nikšić br 11/05, od 17. jula 2006. godine, djelimično riješeno na način što je usvojen zahtjev za obeštećenje u iznosu od 172.043, 45 eura, dok preostala površina od 2.379 m² predstavljala izgrađeno građevinsko zemljište, te se neimenovanim nasljednicima XX odobrava obeštećenje u iznosu od 39.748, 33 eura.

12. Dana 11. marta 2020. godine, Fond za obeštećenje izjavio je žalbu na navedeno rješenje Komisiji za žalbe za povraćaj i obeštećenje.

13. Komisija za žalbe za povraćaj i obeštećenje u žalbenom postupku donijela rješenje br. 08-29/1-2020, od 21. jula 2020. godine, kojim je odbijena žalba kao neosnovana.

14. Dana 28. septembra 2020. godine, Notar XX iz Nikšića, donijela je rješenje ON br. 276/20, kojim se na zaostavštini pokojnog XX, koja se sastoji od novčanog potraživanja prema Fondu za obeštećenje, u iznosu od 39. 748,33 eura, odobreno konačnim dopunskim rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica od 28. februara 2020. godine, za nasljednike oglašava XX, XX i XX.

15. Dana 29. jula 2020. godine, Fondu za obeštećenje dostavljeno je rješenje Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica, od 28. feruara 2020. godine.

16. Dana 08. oktobra 2020. godine, XX obratio se Fondu za obeštećenje zahtjevom za nastavak započete isplate obeštećenja.

17. Na predmetni zahtjev Fond za obeštećenje odgovorio je podnosiocu zahtjeva aktom br. 01-315/20 i Up.ob. 17/17, od 09. oktobra 2020. godine.

II RELEVANTNO DOMAĆE I MEĐUNARODNO PRAVO

A. Ustav Crne Gore ("Službeni list Crne Gore", br.1/07, 38/13)

Član 6

Crna Gora jemči i štiti prava i slobode. Prava i slobode su nepovredivi. Svako je obavezan da poštuje prava i slobode drugih.

Član 16 tačka 1 i 5

Zakonom se, u skladu sa Ustavom, uređuju način ostvarivanja ljudskih prava i sloboda, kada je to neophodno za njihovo ostavriavanje i druga pitanja od interesa za Crnu Goru.

B. Zakon o povraćaju oduzetih imovinskih prava i obeštećenju („Službeni list RCG“, broj 21/04, 49/2007 i 60/2007 i („Službeni list CG“, 12/07, 73/10, 30/17 i 70/17)

Član 3

„Bivši vlasnici imaju pravo da zahtijevaju povraćaj ili obeštećenje u skladu sa ovim zakonom, ako su njihova imovinska prava oduzeta u korist opštenarodne, državne, društvene ili zadružne imovine, bez pravične ili tržišne nadoknade; da pravo na obeštećenje imaju i bivši vlasnici koji su svoja oduzeta imovinska prava povratili na osnovu pravnog posla uz naknadu prije stupanja na snagu ovog zakona.

Član 10

Obveznik obeštećenja bivših vlasnika je Crna Gora, koja će obezbjeđivati sredstva u Fondu za obeštećenje, ako ovim zakonom nije drukčije propisano

Član 12

Nijesu predmet povraćaja imovinska prava i stvari: (...) građevinsko i gradsko-građevinsko zemljište koje je u skladu sa zakonom i odgovarajućim urbanističkim planom privedeno namjeni.

Član 22

Bivši vlasnik koji nema pravo na povraćaj oduzetih imovinskih prava u skladu sa ovim zakonom može ostvariti pravo na obeštećenje.

Obeštećenje iz stava 1 alineja 1 ovog člana isplaćuje se podnosiocima zahtjeva u jednogodišnjim ratama, čija se isplata vrši 15. jula svake godine po izvršnim rješenjima dostavljenim Fondu za obeštećenje do 31. decembra prethodne godine, prema raspoloživosti sredstava u Fondu za obeštećenje, do njihove konačne isplate.

Dinamiku isplate obeštećenja iz stava 4 ovog člana utvrdiće Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

Član 28

Postupke započete po zahtjevima bivših vlasnika nastaviće komisije za povraćaj i obeštećenje, i to:

1) Komisija za povraćaj i obeštećenje u Podgorici za teritoriju opština: Podgorica, Danilovgrad, Nikšić, Šavnik, Plužine i Cetinje.

2) Komisija za povraćaj i obeštećenje u Baru za teritoriju opština: Budva, Herceg Novi, Tivat, Kotor, Bar i Ulcinj i

3) Komisija za povraćaj i obeštećenje u Bijelom Polju za teritoriju opština: Bijelo Polje, Berane, Kolašin, Andrijevica, Plav, Rožaje, Mojkovac, Pljevlja i Žabljak.

C. Zakon o upravnom postupku ("Službeni list RCG" 60/03 i Službeni list CG", br.32/11)

Član 196

Na osnovu odlučnih činjenica utvrđenih u postupku, organ nadležan za rješavanje donosi rješenje o upravnoj stvari koja je predmet postupka.

D. Zakonom o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Sl. list CG", br. 42/11 i 32/14)

Član 41

Nakon završetka ispitivanja povrede ljudskih prava i sloboda Zaštitnik/ca daje mišljenje o tome da li je, na koji način i u kojoj mjeri došlo do povrede ljudskih prava i sloboda.

E. Evropska Konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda

Član 13

"Svako čija su prava i slobode priznata ovom konvencijom, narušena, ima pravo na pravni lijek pred nacionalnim vlastima, čak i onda kada su povredu ovih prava i sloboda učinile osobe u vršenju svoje službene dužnosti".

ZAKLJUČNA OCJENA

18. Podnositeljka pritužbe tvrdi da Fond za obeštećenje ne isplaćuje novčana sredstva po osnovu obeštećenja koje je odobreno rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić br. 01-11/05, od 17. jula 2006. godine i da je isto dijelom isplaćeno, te da odbija da prihvati zahtjev za nastavak isplate obeštećenja po dopunskom rješenju donijetim od strane Komisije za

povraćaj i obeštećenje Podgorica, od 28. februara 2020. godine, odnosno isplatu novčanih sredstava u cjelosti.

19. U sprovedenom ispitnom postupku, na osnovu stanja u spisima predmeta, Zaštitnik je konstatovao da je Fond za obeštećenje na osnovu rješenja Komisije za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić, od 17. jula 2006. godine, kojim je odobreno pravo na obeštećenje XX u ukupnom novčanom iznosu od 86.021,72, imenovanom izvršio isplate šestomjesečnih rata u iznosu od 5.734, 72 eura i u obveznicama izvršio isplatu u iznosu od 80.287, 00 eura, čime je predmetno rješenje izvršeno u cjelosti.

20. Takođe, konstatovano je da je dopunskim rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica od 28. februara 2020. godine, utvrđeno pravo na obeštećenje neimenovanim zakonskim nasljednicima XX u iznosu od 39, 748, 33 eura i da su u postupku raspravljanja zaostavštine iza smrti pokojnog XX na predmetnoj zaostavštini koju čini navedeno novčano potraživanje, rješenjem notara XX iz Nikšića, oglasni zakonski nasljednici XX, XX i XX. Predmetno rješenje Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica dostavljeno je Fondu za obeštećenje dana 29. jula 2020. godine, na dalju nadležnost.

21. Radi ocjene da li je Fond za obeštećenje u konkretnom slučaju postupao u skladu sa zakonom, te da li je postupanje Fonda u konkretnom slučaju moglo dovesti do miješanja u pravo podnositeljke pritužbe u ostvarivanju njenog prava na imovinu, Zaštitnik je imao u vidu relevantnu praksu Evropskog suda za ljudska prava, koji je u brojnim slučajevima izrazio stav o granicama slobodne procjene države prilikom donošenja zakona, odnosno formulisanja i primjene politike između ostalog i u oblasti imovinskih prava.

22. S tim u vezi, Zaštitnik ukazuje da prema praksi Evropskog suda, domaće vlasti, zbog neposrednog poznavanja svoga društva i njegovih potreba, u principu su u boljem položaju od međunarodnih sudija da odluče o tome što je "u javnom interesu". Po sistemu koji je ustanovljen Konvencijom, na tim je organima da naprave inicijalnu procjenu o tome da li postoji problem koji izaziva zabrinutost javnosti kojim bi se opravdale mjere zadiranja u mirno uživanje imovine. Štaviše, pojam "javnog interesa" nužno je širok. Konkretno, odluka da se donese zakon koji se tiče povraćaja i obeštećenja oduzetih imovinskih prava, spada u domen slobodne procjene države, što može legitimno da je vodi do toga da odredi uslove, način i postupak ostvarivanja prava na povraćaj i obeštećenje oduzetih imovinskih prava. Evropski sud, po pravilu, poštuje izbor zakonodavne politike države ugovornice, osim ako je očigledno bez razumne osnove (v. na primjer, *Carson i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [GC], br. 42184/05, stav 61, 16. mart 2010; *Andrejeva protiv. Letonije* [GC], 55707/00, stav 83, 18. februar 2009; kao i *Moskal protiv Poljske*, br. 10373/05, stav 61. 15. septembar 2009).

23. Sloboda zakonodavca u definisanju prava koji se odnose na prava iz oblasti imovinskih prava, prema shvatanju Evropskog suda, podložna je samo opštim ustavnim i konvencijskim ograničenjima, tj. obavezom zakonodavca da pri uređivanju prava korisnika ove zaštite - pojedinaca uvažava zahtjeve koje pred njega postavlja Ustav i Evropska konvencija.

24. Polazeći od toga da je jedan od najvažnijih zahtjeva člana 1 Protokola br 1 Evropske konvencije jeste da svako miješanje javne vlasti u mirno uživanje imovine bude zakonito, kod zauzimanja svog mišljenja u ovom predmetu Zaštitnik je pošao i od standarda „zakonitosti“ shodno praksi Evropskog suda za ljudska prava i slobode, koje je isti usvojio tumačeći i primjenjujući Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

25. Prema utvrđenoj sudskoj praksi izraz „u skladu sa zakonom“ u načelu zahtijeva da sporna mjera ima određeni temelj u domaćem propisu. Takođe se odnosi i na kvalitet predmetnog propisa koji treba biti u skladu s vladavinom prava i dostupan osobi na koju se odnosi i da njeni efekti budu predvidivi, odnosno da njeni adresati moraju biti u mogućnosti predvidjeti posljedice za sebe (vidjeti na primjer, *Kruslin protiv Francuske*, 24. april 1990., stav 27., Serija A br. 176-A, predmet *Sunday Times (No.1) protiv Ujedinjenog Kraljevstva* Presuda, od 26. aprila 1979. zahtjev broj 6538/74).

26. Domaći zakon stoga mora biti dovoljno precizan kako bi se pojedincu jasno ukazalo na to, u kojim okolnostima i pod kojim uslovima organi javne vlasti imaju ovlašćenja posegnuti za takvim mjerama (*Dragojević protiv Hrvatske*, br.68955/11 od od 15. januara 2015. godine).

27. Imajući u vidu iznijeto, a polazeći od standarda uspostavljenih praksom Evropskog suda u Strazburu, u pogledu „kvaliteta zakona“¹ prema kojem norma mora biti predvidiva, jasna i precizna kako bi je razumio adresat i kako ne bi stvarala nedoumice o primjeni kod organa koji treba da je primjenjuje, u konkretnom slučaju, odredba Zakona o povraćaju oduzetih imovinskih prava i obeštećenju, po mišljenju Zaštitnika, jasno propisuje dinamiku isplate obeštećenja podnosiocima zahtjeva, po izvršnim rješenjima dostavljenim Fondu za obeštećenje do 31. decembra prethodne godine.

U tom smislu ova norma zadovoljava zahtjev pravne sigurnosti i standard zakonitosti jer je u sadržinskom smislu jasna i predvidljiva.

28. Kod ovakvog stanja stvari, a kako podnositeljke pritužbe ističe da se njoj i ostalim licima koji imaju pravo na obeštećenje utvrđeno rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje opštine Nikšić, od 17. jula 2006. godine, ne isplaćuje obeštećenje, odnosno da je obeštećenje dijelom isplaćeno, te da Fond odbija da izvrši konačnu isplatu obeštećenja, a iz utvrđenog činjeničnog stanja proizilazi da je Fond za obeštećenje, postupajući po odnosnom rješenju, izvršio isplatu obeštećenja u cjelosti, to Zaštitnik nije mogao utvrditi povredu prava postupanjem Fonda za obeštećenje.

¹ Evropski sud je u svojim odlukama ukazao da zakon mora sa “zadovoljavajućom jasnoćom označiti obim diskrecione vlasti i odrediti način njene primjene“ (*Hasan i Chaush protiv Bugarske*, ECHR-2000-XI-317) i utvrdio ne samo autonomni pojam zakona u smislu EKLJP, već je u svojim odlukama ukazao na određena svojstva zakona, odnosno kvalitet pravnih normi koje moraju karakterisati zakone i druge opšte akte zemlje potpisnice ove Konvencije, zahtijevajući da budu saglasni vladavini prava (*Silver i Drugi vprotiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 5947/72, 6205/73, 7052/75, 7061/75, 7107/75, 7113/75, 7136/75, od 25. marta 1983. godine i predmet *Sunday Times protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 6538/74 od 26. aprila 1979. godine)

29. Takođe, u odnosu na dio pritužbe u kojem podnositeljka navodi da Fond za obeštećenje odbija da izvrši konačnu isplatu obeštećenja, odnosno ostatak potraživanja u cjelosti, po osnovu dopunskog rješenja Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica od 28. februara 2020. godine, Zaštitnik je konstatovao da je predmetno rješenje dostavljeno Fondu dana 29. jula 2020. godine, tj. nakon dana koji je zakonom propisan kao dan vršenja isplate obeštećenja (15 jul), o čemu je blagovremeno obaviješten XX, kao jedan od korisnika obeštećenja.

30. Dakle, polazeći od iznijetog, a imajući u vidu da je važećim propisima jasno utvrđena dinamika, odnosno način isplate godišnje rate bivšim vlasnicima, odnosno nasljednicima oduzetih imovinskih prava, a koji su to pravo stekli po osnovu konačnih rješenja nadležnih komisija, te činjenice da to pravo podnositeljki pritužbe nije osporeno i da će isplata godišnje rate za predmetno obeštećenje podnositeljki pritužbe, kao i ostalim korisnicima obeštećenja započeti 15. jula 2021. godine, to Zaštitnik ni u tom dijelu pritužbe nije mogao utvrditi povredu prava postupanjem Fonda za obeštećenje.

**ZAMJENICA ZAŠTITNIKA
LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE**
Snežana Armenko

Dostavljeno:

- podnositeljki pritužbe, XX adresa: XXX
- Fondu za obeštećenje
- a/a.